

Engle 2202

Nova Catalonia

Es aquesta la més important composició d'En Manen, la feta amb més amor, amb més entusiasme i la que demostra amb més evidència les seves exuberants qualitats de compositor de gran empenya. El germen de la "Nova Catalonia" data de molts anys ençà, però amb el temps la obra s'ha anat madurant i prenent forma definitiva en l'ànima del artista, fins ~~a~~ arribar a esdevenir un poema ~~explemptori~~ ^{cantant} municipal esplendorós de la Catalunya renascentista.

Fets els elements melòdics, excepte un, qu'és el cant ~~del autor~~ subjectiu del autor, cantos enunciat de la Pàtria, són ^{prouats en} els cantos del Terren catalanesc ^(o derivats d'ells). Per tota aquesta melòdies populars ^{no de una manera encasquades} viuen en la obra (amb rara abundància, a favor de la rica música

2
• litat d'En Manien i bategant
amb vida lluminosa de modernitat
sincera, reuse perdre el regust
fort i dolcissim que de la terra
nostre portem. El tema subjectiu
te'l fixat apassionat i roman-
tic del artista que s'ha alletat
en el pit del art municipal
del dia, pero al toc de la cançó
verge i vetusta de la Terra agra
un temps de l'altalena, com revifet
en sarsa de natura aspre i llu-
minosa. I co que passa amb
el tema ^{del} artista, passa amb els
procediments armònics i políti-
mics, i en la agustació de la
obra; procediments ~~ben moderns~~
tot ~~exuberants~~ de modernitat,
pero que la inspiració moçada per
la fe i entusiasme vivifica tot
~~aquests elements~~ ^{amb la força} en una abraçada

Del cant tradicional.

L'autor ha posat en aquesta obra el subtítol de simfonia; jo crec que li ~~est~~ exauria més el de poema musical en quatre parts. Perquè és veritat que els moviments, i en cert modo, el caràcter, dels quatre temps en que's divideix, guarden el carient dels temps en que's vol dividir la simfonia clàssica, el lliure la forma lliure, ^{la idea sentimental de cada fragment,} ~~el seu fragment~~ donem més la impressió de un poema que de una simfonia. Però el nom no fa la cosa i és cert que les paraules lluny del nucli del seu origen queden manes vejades amb el sentit convencional dels seus representatius.

I Terra i Raça. - Aquest temps primer és una evocació de temes populars i diàlis i maternal, com representatius sentimentals de la terra i de la raça, i que són vigoritzats pel timbre nervut de la Pàtria. El tema subjectiu del artista, s'enardeix vibrant, s'amorozeix a estones al toc màgic de les verges inspiracions de la terra mare.

al motiu rítmic inicial del «Moi de la Mare» en modalitat del himne de la pàtria, respon desseguida comoronit el tema ~~del~~ subjectiu del artista.

Calixé de música

que la cançó maternal sponxa amorosamente; el motiu primer ^{en el} renou amb més força i veu el tema ~~climàtic~~ ^{climàtic} de la energia de la raça amb l'timbre ~~del~~ «Eh Gezaders» que deixa com un eco en la penombra i encantat el tema de la infantesa i el tema líric

5

del autor. Fins aquí és com la intro-
ducció del primer cant del poema.

El cor central del primer temps
es veu i veu graciosament per la me-
lodia gentil del "Fill del rei" glori-
da i desennatllada pels temes ante-
riors amb una musicalitat cal-
rosa i esplèndida. El tema subjectiu
veix i s'encreua superbament
al clam enardit i vigorós
del "Jegadors" afirmatiu de la
energia de la raça. Tot germi-
na i s'expandeix, i clama la vida
generativa d'un poble, quedant
finalment tot amorosit en els
motius virginals dels cants de
la infantesa.

II. Poble i Joia. - En aquest pag-
ment hi viu l'alegria franca obre-
ta del poble en moments d'ebasió
i xivarri. És la joia exterior
de la gent humil que viu i ex-
alta al plaer del viure sota
el nostre cel ~~blau~~ i en la
satisfacció del cos i del esperit
llengu. Les cançons populars
més rudimentaries i fins vulgars
quinquen, ~~se~~ duren i es barregen
alegremment. A estones s'apareix
guen i la dansa entenimentada
i gentil ordena el ritme
amb la tornada xamora de ~~El~~ Derren
la Enselata; és el ballet. La
ardana engendrada pel vent
ordenada de totes nostres gracies.
Fins hi ha un moment en el qual
tot ritme s'equieta i surgen els
temes primordials i qu'en podríem dir

intims del poble, la expressió més noble del seu esperit, contemplats pel Cant del artista present. Però prompte revè, com torentada, l'alegria dels humils que criden, rimen i danceu al ~~deixar~~ ^{deixar} ~~del~~ ^{del} ventils abrivats al ~~sint~~ ^{si} de la natura mare i germana del propi esser.

III. Euphorica. - En La Filla del Marxant, canta dolçament com en romuri en el violoncello; les vials humils responen amb una queixa ~~encomanada~~ melangiosa ternassolada per una cadencia del "El Cant del ~~del~~ Ocell". La cançó prime

ra esten res als amplemient, el segon tema, que porta dolor, dramatitza l'accent general i esdevé la interrupció del cant per un ritme remicopat que porta en res entremes la evocació

inicial de la obra, la veu de la
 terra que demana expansió i li-
 vertat i que resol amb el cant
 enebert del artista creador. Queda ^{com} un
 requit en l'ambient, mentre el
 seu tema dolorós creix purgent,
 portant altre volta el crit d'an-
 gúnia conegut ~~per les~~ ^{vincu-}
 pel ritme sacrejant de la sín-
 copes. I creix el lirisme exuber-
 rant, enyorant el ressuscitament
 de la Pàtria i portant en son
 si, amb les melodies terribles,
 la esperança del Triomf. Així,
^{dolcament,} queda apacibagat el desfici, com
 en capusmada de tardor.

IV. Nova Catalunya - [Quedós vi-
vori del ressorgiment de la Pàtria,
més esplendent i nova que mai.
Es com un combat on tots els
elements de la terra bullen i pissen
pel Triomf de la terra rediviva.

L'himne ~~del~~ "Els Gegadors" crida
i s'escampa resoltament amb el tema
subjectiu ~~del artista~~ apassionat.

El corus fan brillar les fal-
culettes i canta l'artista l'amor
de la terra sobre l'hor del clam
de la Pàtria. Com un misteri bai-
xa del cel amb una subtil trans-
formació del tema inspirat com
infiltrant noves energies al com-
patent i alternativament rené
la Ollita; que s'exaspera i am-
peny l'exercit de la Pàtria reupre
amb temes marcial del Ferrer i
amb ressenis del cant que han un

10
git en el poema. En mitj la
brega l'artista canta en versos
creixent, esdevenint un cant
el cant de la terra Catalana.
Més qui dona veure: força
i tot no alenta és l'himne
de la raça, qui porta el vigor
ancestral que fa la Patria
inmortal. Ell és qui en la
barreja de la brega crida i a
cops de puny abat l'enemic.
L'artista esclata en el paroxisme
del amor patriòtic mentre
a "El Segador", que un dia foren
fatídics com un cant de
agonia amenaçant, brillen
radiants i victoriosos amb
la modalitat major clara i
radiant, clamant el triomf.

~~El~~ Establiment de la nova Ca-
talunya.

Que aquesta obra es potent,
exuberant i vigorosa, crec jo que
no's pot negar. Dat el seu sen-
tit ~~patriòtic~~ crític patriòtic, res-
sona la seva lectura, la seva
mateixa exuberancia, a la econ-
omia i austeritat del sang
de la Catalunya per ella matei-
xa cantada i cosa es difícil de
amenegar sense deixar passar el
Temps depurador que tot ho
clorifica i aclara en la re-
veritat de un judici serinterenet
i verur.

Ja com via, la nova Ca-
talunya, d'En Manen la joia
al spirit i alenta l'cor de qui
estima l'aut i la terra que te per mare.
Un d'illet